

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Przemysława Powirskiego

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 r.

sprawy

S. G. (G.)

s. Z. i A. z domu B.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W godzinach wieczornych 30 czerwca 2018 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, używając przemocy wobec A. J. i R. W. polegającej na uderzaniu pięściami i kopami po całym ciele, spowodowali uraz lewego łuku brwiowego i ucha lewego u J. W., przez co narazili tych pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1 kk, a nadto przez przewrócenie na ziemię A. J. i ciągle bicie i kopanie jego osoby doprowadzili go w ten sposób do stanu bezbronności, a następnie skradli na jego szkodę telefon komórkowy marki S. (...) wartości 300 zł,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 kk i art. 158 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

2. W dniu 30 maja 2018 r w P., uderzając ręką w twarz C. Z., spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci utraty zębów 1 i 2 zuchwy po stronie prawej, stłuczenie wargi dolnej z raną tłuczoną śluzówki, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i z oczywiste łałego powodu okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a kk

I. uznaje oskarżonego S. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art.280 § 1 kk i art.158 §1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 280 §1 kk przy zast. art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego S. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk oraz art. 86 § 1 kk za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu łączną karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 30.05.2018 r., godz. 23.35 do 1.06.2018 r., godz. 14.45, tj. 2 dni, oraz zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 30.06.2018 r., godz. 23.20 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego S. G. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C. Z. kwoty 2.100 (dwa tysiące sto) złotych oraz zadośćuczynienia C. Z. za doznaną krzywdę poprzez zapłatę kwoty 7.900 (siedem tysięcy dziewięćset) złotych;

VI. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości oraz wymierza mu opłatę w wysokości 400 złotych.

Sygn. akt II K 599/18

UZASADNIENIE

Oskarżony S. G. stanął pod zarzutem tego, że:

3. w godzinach wieczornych 30 czerwca 2018 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, używając przemocy wobec A. J. i R. W. polegającej na uderzaniu pięściami i kopami po całym ciele, spowodowali uraz lewego łuku brwiowego i ucha lewego u J. W., przez co narazili tych pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1 kk, a nadto przez przewrócenie na ziemię A. J. i ciągłe bicie i kopanie jego osoby doprowadzili go w ten sposób do stanu bezbronności, a następnie skradli na jego szkodę telefon komórkowy marki S. (...) wartości 300 zł,

tj. o przestępstwo z art.280 §1 kk i art.158 § 1 kk przy zast. art.11 §2 kk

oraz tego, że:

4. w dniu 30 maja 2018 r w P., uderzając ręką w twarz C. Z., spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci utraty zębów 1 i 2 zuchwy po stronie prawej, stłuczenie wargi dolnej z raną tłuczoną śluzówki, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i z oczywistie błahego powodu okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o przestępstwo z art.157 §1 kk w zw. z art.57a kk

S. G. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nadto przeprosił pokrzywdzonych A. J. i C. Z..

Oskarżony wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn z art.280 §1 kk i kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.157 §1 kk, oraz o wymierzenie kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego C. Z. w kwocie 2100 złotych oraz zasądzenie na rzecz tegoż pokrzywdzonego kwoty 7900 złotych tytułem zadośćuczynienia. Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów pozostawił do uznania Sądu.

Prokurator oraz pokrzywdzeni nie sprzeciwili się wnioskowi oskarżonego.

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego S. G. w zakresie przypisanych mu wyrokiem czynów, nie budzą wątpliwości.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonych i pozostałych świadków, a także i wyjaśnień przyznającego się do winy oskarżonego w sposób jednoznaczny wykazał, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów. Osobowe źródła znalazły i potwierdziły w dowodach z dokumentów, a to notatkach urzędowych, protokołach oględzin osób i rzeczy, w tym nagrania zdarzenia, a także dokumentacji medycznej oraz opinii sądowno lekarskiej.

W oparciu o wyżej wskazane dowody Sąd ustalił, że w godzinach wieczornych 30 czerwca 2018 roku w P. S. G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, wziął udział w pobiciu A. J. i R. W. podczas którego naraził ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art.156 §1 lub w art.157 §1 kk, a nadto dokonał rozboju na A. J. doprowadzając go do stanu bezbronności, i kradnąc mu telefon komórkowy. Zachowaniem tym oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art.280 §1 kk i art.158 §1 kk przy zast. art.11 §2 kk. Zgodnie z art.280 §1 kk przestępstwa rozboju dopuszcza się bowiem ten, kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jednocześnie oskarżony zachowaniem swym wypełnił i znamiona czynu z art.158 §1 kk, który stanowi, że kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Z kolei podmiotem przestępstwa określonego w art. 158§1 kk jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w bójce lub pobiciu, niezależnie od tego, czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia człowieka lub jego zdrowia. Do przyjęcia udziału w bójce lub pobiciu nie jest konieczne, aby konkretna osoba zadała innej osobie (innemu uczestnikowi bójki lub napadniętemu przy pobiciu) cios w postaci uderzenia, kopnięcia itp., a wystarczy "świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie ludzi (por. wyrok SA w Białymstoku z 25 listopada 1997 r. II AKA 85/97, OSA 1998, z. 10, poz. 56).

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego podczas tego zdarzenia należało zakwalifikować jako jeden czyn zabroniony przy zastosowaniu instytucji z art.11 §2 kk. Za dopuszczalnością zbiegu przepisów z art.280 §1 kk i art.158 §1 kk wypowiedzi się szeroko zarówno orzecznictwo jak i doktryna (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 listopada 2012 r., II AKA 274/12, Lex 1254339, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 września 1992 r., II AKr 319/92, LEX nr 1650162, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 1 sierpnia 2014 r., VI Ka 357/14, LEX nr 1662924.

Materiał dowodowy wskazuje nadto, że S. G. w dniu 30 maja 2018 r w P., uderzając ręką w twarz C. Z., spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i z oczywiście błahego powodu okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego. Tym samym oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa z art.157 §1 kk w zw. z art. 57a §1 kk. Zgodnie bowiem z art.157 §1 kk czynu tego dopuszcza się ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres dłuższy niż siedem dni. Zachowanie oskarżonego było przy tym występkiem o charakterze chuligańskim, spełnione zostały bowiem przesłanki, o jakich mowa w przepisie art.57a §1 kk. Zważyć należy, iż o chuligańskim charakterze występkę decyduje łączne wystąpienie następujących przesłanek: umyślność zachowania realizującego znamiona występkę; zamach na choćby jedno z dóbr wymienionych w przepisie; działanie publiczne; brak powodu lub oczywista błahość powodu; okazanie przez sprawcę rażącego lekceważenia porządku prawnego.

Oskarżony S. G. przed Sądem wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w trybie art.387 kpk. W ocenie Sądu warunki uwzględnienia wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy zostały w niniejszej sprawie spełnione. Okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą bowiem wątpliwości, oskarżony przyznał się do winy, zaś cele procesu karnego wskazane w art.2 §1 kpk, w

tym zwłaszcza trafna represja zostały osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości. Prokurator oraz pokrzywdzeni nie sprzeciwili się wnioskowi oskarżonego.

Mając na uwadze wszelkie okoliczności sprawy oraz dyrektywy z art.53 kk, Sąd uznając oskarżonego za winnego, wymierzył mu – zgodnie z wnioskiem oskarżonego- za czyn opisany w pkt. I części wstępnej wyroku na podstawie art.280 §1 kk przy zast. art.11 §3 kk karę 2 lat pozbawienia wolności, a więc w dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz na podstawie art.157 §1 kk w zw. z art.57a §1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za zbiegające się przestępstwa na podstawie art.85 §1 i 2 kk oraz art.86 §1 kk Sąd wymierzył karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności jako współmierną do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, właściwości i warunków osobistych oskarżonego oraz dotychczasowego sposobu jego życia. Przy wymiarze oskarżonemu kary, Sąd wziął nadto pod uwagę postawę oskarżonego – jego przyznanie się do winy oraz przeproszenie pokrzywdzonych. Wymiar orzeczonej kary nie pozwalał na skorzystanie wobec oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z przepisem art.69 §1 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Sąd stosownie do treści art.46§1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego C. Z. poprzez zapłatę kwoty 2100 złotych oraz kwoty 7900 złotych tytułem zadośćuczynienia mu za doznaną krzywdę.

Na podstawie art.63 §1 kk na poczet orzeczonej kary, Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Orzeczenie o kosztach, w związku z treścią wyroku oraz sytuacją majątkową oskarżonego uzasadnia treść przepisów prawa cytowanych w pkt. VI wyroku.

Stosownie do treści art.424 §3 kpk, w związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku zapadłego w trybie art.387 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej (por. Świecki D. (red.), Augustyniak B., Eichstaedt K., Kurowski M., Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I (art. 1-424), wyd. IV, Opublikowano WKP, 2018.)